

422

trucaatge m. Acció,
que consisteix a donar a objectes
moderns l'aparença d'objectes
antics; emprament de trucs

trufa f. Durla

trufa [fr. truffe] f. Dòfona

trufador -a

trufaire

trufar v. tr. Amanir amb

tòfones. Pollastre trufat